

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 215

гр. София, 17.03.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Владимир Астарджиев
Виолета Магдалинчева

като разгледа докладваното от Владимир Астарджиев Въззивно частно наказателно дело № 20211000601393 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.243, ал.8 вр. ал.7 от НПК.

С определение от 16.11.2021г. по НЧД №3789/2021г. по описа на СГС, НО, 12 състав съдът е потвърдил Постановлението на Софийска градска прокуратура (СГП) от 29.07.2021г. в частта, с която е прекратено наказателното производство по Досъдебно производство (ДП) №11938 ЗМ 265/2015г. по описа на ГД „НП“-МВР, пр. пр. №18367/2015г. на СГП, водено за престъпление по чл.212, ал.5 вр. ал.2 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК.

Срещу определението в законоустановения срок е постъпила жалба от пострадалия К. Ц. Г. чрез адв.В. Т.. С жалбата се иска отмяна на постановлението за прекратяване на наказателното производство и връщане на делото за допълнително разследване на прокурора със задължителни указания относно прилагането на закона. В жалбата се излагат аргументи за наличие на протоколи с невярно съдържание, които са довели ощетяване на пострадалия чрез намаляване на дяловото му участие в капитала на „Партньори“ АД.

След постъпването на жалбата и преди образуване на делото пред въззивния съд адв.В. Т. е починала и в делото е встъпил нов повереник на пострадалото лице - адв.А. А., който след запознаване с делото въз основа на

разрешение на съдията-докладчик от САС, е допълнил жалбата с допълнителна жалба от 11.02.2022г.

В допълнителната жалба се излагат аргументи, свързани с наличието на престъпления по чл.203, ал.1 НК вр. чл.201, ал.1 НК вр. чл.26, ал.1 НК, престъпления по чл.220, ал.2 вр. ал.1 НК, на документни престъпления по Глава 9 на НК, на престъпления по чл.212 НК вр. чл.18 НК, както и на престъпления по чл.211 НК вр. чл.210, ал.1, т.2 НК вр. чл.209, ал.2 НК. Излагат се подробни аргументи за наличие на измамлива дейност от обвиняемите К., Я. и Х. и се прави искане за връщане на делото за доразследване, като се сочат редица недостатъци на разследването, извършено от органите на досъдебното производство и се излагат аргументи за необходимост от извършване на допълнителни действия по разследването.

Софийски апелативен съд, след като обсъди доводите в жалбата на адв.Т. и в допълнението към жалбата, изготвено от адв.А., и след като в съответствие с чл.243, ал.8 вр. ал.5 НПК провери изцяло правилността на атакуваното определение, **констатира**, че същото трябва да бъде потвърдено поради следните съображения:

А. Предмет на производството:

Наказателното производство по делото е образувано срещу неизвестен извършител на 17.07.2015г. с Постановление на СРП за извършено в периода от 01.07.2013г. до 01.08.2013г. престъпление по чл.308, ал.1 НК във връзка с протокол за проведено общо събрание на акционерите на „Партньори“ АД с дата 20.07.2013г. (т.17, л.2 ДП).

На 23.10.2015г. СГП е образувала наказателно производство за извършени от неизвестен извършител престъпления по чл.203 НК и по чл.212, ал.5 НК (т.5, л.1-л.3 ДП).

На 12.08.2016г. двете производства са обединени от СГП (т.5, л.7-л.13 ДП), като разследването е продължило от разследващ полицай, независимо от разпоредбата на чл.194, ал.1, т.1 НПК (в сила от 06.07.2015г.). Едва на 26.03.2018г. делото е възложено на следовател от СГП-СО и е продължено като ДП №187/2018г. на СО-СГП.

С надлежни постановления на 25.04.2018г. към наказателна отговорност са били привлечени като обвиняеми:

1. Х. Г. К. с ЕГН *****:

- за извършено в периода 01.08.2015г.-28.09.2015г. престъпление по чл.203, ал.1 НК вр. чл.201, ал.1 НК вр. чл.26, ал.1 НК с ощетено юридическо лице „Олинеза“ ООД;

- за извършено в периода 30.09.2015г.-08.12.2015г. престъпление по чл.220, ал.2 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.3 вр. ал.2 вр. ал.1 НК вр. чл.26, ал.1 НК с ощетени юридически лица „Олинеза“ ООД и „Партньори“ АД, като престъплението е извършено в съучастие с И. П. Я.;

- за извършено в периода 07.10.2014г.-31.12.2015г. престъпление по чл.212, ал.5 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК с пострадал К. Ц. Г., като престъплението е извършено в съучастие като посредствен извършител с посредствените извършители Л. А. Х. и И. П. Я.;

- за извършено в периода 01.01.2016г.-31.03.2016г. престъпление по чл.255, ал.3 вр. ал.1, т.2, т.5 и т.6 НК с ощетяване на фиска, представляван от Министъра на финансите.

2. И. П. Я. с ЕГН *****:

- за извършено на 08.12.2015г. престъпление по чл.220, ал.2 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.3 вр. ал.1 НК вр. чл.26, ал.1 НК с ощетено юридическо лице „Партньори“ АД и с подбудител Х. Г. К.;

- за извършено в периода 07.10.2014г.-31.12.2015г. престъпление по чл.212, ал.5 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК с пострадал К. Ц. Г., като престъплението е извършено в съучастие като посредствен извършител с посредствените извършители Л. А. Х. и Х. Г. К.;

- за извършено на 29.03.2016г. престъпление по чл.255, ал.3 вр. ал.1, т.2, т.5 и т.6 НК с ощетяване на фиска, представляван от Министъра на финансите.

3. Срецу Л. А. Х. с ЕГН ***** за извършено в периода 07.10.2014г.-31.12.2015г. престъпление по чл.212, ал.5 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК с пострадал К. Ц. Г., като престъплението е извършено в

съучастие като посредствен извършител с посредствените извършители И. П. Я. и Х. Г. К..

Бил е изготвен обвинителен акт от СГП и същият е бил внесен в СГС, като е било образувано НОХД №3268/2018г. по описа на СГС, НО, 23 състав.

В разпоредително заседание на 29.10.2018г. съдебното производство по делото е било прекратено и делото е било върнато на СГП поради редица допуснати съществени процесуални нарушения по време на досъдебното производство - както поради разследването от некомпетентен според НПК разследващ орган, така и поради проблеми с формулираните обвинения.

След прекратяването на съдебното производство СГП на 20.03.2019г. е изпратила делото на Специализираната прокуратура с оглед разследване на престъпление, свързано с организирана престъпна група.

С Постановление от 05.07.2021г. на прокурор от Специализираната прокуратура наказателното производство е частично прекратено за престъпление, подсъдно на СП и делото е изпратено по компетентност на СГП.

С Постановлението от 29.07.2021г., обжалвано и в настоящето производство, прокурор от СГП е приел делото за допълнително разследване от СГП и със същото постановление наказателното производство по делото е било прекратено изцяло по всички обвинения.

По наказателното производство не е било повдигано обвинение, свързано с протокола от Общото събрание на акционерите на „Партньори“ АД с дата 20.07.2013г.

Така очертаният предмет на наказателното производство, съответно на Постановлението за неговото прекратяване, предопределя предмета на проверка в процедурата по чл.243 НПК и границите на тази проверка.

Жалбоподателят К. Ц. Г. се явява пострадал единствено от твърдяното престъпление по чл.212, ал.5 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1

НК с твърдени извършители Х. Г. К., И. П. Я. и Л. А. Х. и единствено в тази част има право да обжалва Постановлението на СГП от 29.07.2021г.

Всички изложени в допълнението към жалбата доводи относно престъпни деяние по чл.201 и сл. НК („длъжностно присвояване“) и чл.220 НК („сключване на неизгодна сделка“) не могат да бъдат разглеждани и преценявани в настоящето производство, което според закона е ограничено единствено с разглеждане на обвиненията за извършено в периода 07.10.2014г.-31.12.2015г. престъпление по чл.212, ал.5 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК с пострадал К. Ц. Г. в съучастие от посредствените извършители Л. А. Х., И. П. Я. и Х. Г. К..

Това ограничение правилно е било съобразено и от първата инстанция, която се е произнесла по Постановлението от 29.07.2021г. единствено в частта относно престъплението по чл.212, ал.5 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК и относно периода 07.10.2014г.-31.12.2015г.

Доводите, подробно мотивирани в допълнението към жалбата, изготвено от адв.А., свързани с престъпления по чл.201 НК и сл. и по чл.220 НК, няма как да бъдат обсъждани от този съдебен състав. Тези доводи биха могли да бъдат релевирани пред прокурор от АС-София или пред Главния прокурор на Република България в съответствие с разпоредбата на чл.243, ал.10 НПК, доколкото посочените като ощетени юридически лица „Олинеза“ ООД и „Партньори“ АД чрез своите представители, както и Министъра на Финансите на Република България, или обвиняемите Х. Г. К. И. П. Я. и Л. А. Х., които са били надлежно уведомени за прекратяването на наказателното производство, не са се възползвали от правата си по чл.243, ал.4 НПК.

Единствено при такова сезиране съответните прокурори биха могли да се произнесат и по направените доказателствени искания, които са свързани с твърдения за престъпления, които не попадат в обхвата на въззивната проверка в настоящето производство.

Във връзка с това са неоснователни и доводите на повереника адв.А., свързани с непредявяване на досъдебното производство по обвиненията за престъпления по чл.203 НК и чл.220 НК. Първата инстанция е

изложила основателни съображения за липсата на необходимост от предявяване на разследването на пострадалия Г. във връзка с несъставомерното обвинение за престъпление по чл.212, ал.5 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК.

По същите съображения, свързани с предмета на въззивното производство, съдебният състав на САС не може да вземе никакво отношение по въпроси, свързани с изготвянето на неистински частни документи от длъжностно лице (Протоколите от Общото събрание от 20.07.2013г., за който по делото категорично е доказано, че е неистински и от 29.07.2014г., за който в допълнението на жалбата за пръв път се твърди, че не е подписан от пострадалия К. Ц. Г., независимо от това, че този документ е бил наличен още при образуването на досъдебното производство на 17.07.2015г. – т.17, л.27 ДП).

Тези протоколи не са били инкриминирани в наказателното производство, като по неясни причини разследването за престъпление по чл.308 НК и сл. е било обединено с разследването за документна измама и по този начин прокуратурата е предотвратила възможността да бъде ангажирана наказателната отговорност на длъжностните лица, изготвили неистинския протокол от 20.07.2013г. и (евентуално) този от 29.07.2014г.

Доколкото тези документни престъпления, подробно обосновани в допълнението към жалбата, изготвено от адв.А. А., не са били предмет на прекратяването на наказателното производство, тъй като не са обхванати нито от обстоятелствената, нито от правната част на обвиненията, за които се прекратява наказателното производство, няма пречка по чл.24, ал.1, т.6 НПК разследването за тези документни престъпления да бъде продължено, доколкото не съществува забраната *non bis in idem*.

Разследването по тези твърдения би следвало да бъде сторено от СРП, доколкото липсва прекратяване по образуването наказателно производство за извършено престъпление по чл.308, ал.1 и сл. НК (т.17, л.2 ДП). В Постановлението от 29.07.2021г. СГП по никакъв начин не засяга тези факти и съответно наказателното производство по делото би следвало да продължи от СРП, родово и местно компетентна да разреши въпросите, свързани с установеното съставяне на неистински документ.

Б. За престъплението по чл.212, ал.5 вр. ал.1 НК:

По изложените по-горе съображения настоящият въззивен състав може да се произнесе единствено по доводите, свързани с обвинението за извършено престъпление по чл.212, ал.5 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК (респ. по доводите, свързани с престъпление по чл.211 НК).

За този съд е несъмнено, че не може да има престъпление по чл.212, ал.1 и ал.2 НК („документна измама“) по начина, инкриминиран от прокуратурата на 25.04.2018г. с повдигането на обвиненията срещу Я., Х. и К. и с предявяването им с обвинителния акт от 17.07.2018г. пред СГС.

Самата конструкция на обвинението е напълно невъзможна, доколкото се твърди да е бил измамен държавен орган, който по закон има задължение да извърши проверка на представените пред него документи, а и този държавен орган няма правомощия да извърши разпореждане с имуществени активи.

В тази насока изложените от прокурора и от първоинстанционния съд съображения изцяло се споделят от настоящия състав.

Документна измама е възможна единствено ако документът с невярно съдържание (неистинският или преправен документ) са били употребени непосредствено или опосредено пред лице или лица, които има правомощия да се разпореждат със съответното движимо или недвижимо имущество. Служителят от Агенцията по вписванията, пред когото са били употребени инкриминираните документи, не е такова лице.

Инкриминираните по делото като употребени документи - Протоколи от събрания на Съвета на директорите от 07.10.2014г., 12.01.2015г., 10.06.2015г. и 16.06.2015г., както и Протоколите от Общите събрания на акционерите на „Партньори“ АД от 21.11.2014г. и 08.12.2014г. са истински, доколкото са подписани действително от лицата, които са посочени като техни съставители.

Не може да се приеме, че по делото е доказано, че те са с невярно съдържание по отношение на част от вписаните в тези документи обстоятелства. Твърдението, че общи събрания и събрания на Съвета на директорите не са провеждани произхожда единствено от жалбоподателя К.

Ц. Г., който не е бил посочен като присъстващ на проведените събрания - напротив, изрично е посочено, че той не е присъствал. Останалите участници, посочени като присъстващи на тези събрания - обвиняемите К., Я. и Х. твърдят, че събранията, документирани в протоколите, представени в Агенция по вписванията-Търговски регистър, са били проведени.

Общите събрания на акционерите, проведени на 21.11.2014г. и на 08.12.2014г са надлежно свикани чрез обнародване на поканата в Търговския регистър по партидата на дружеството на 16.10.2014г. - в законоустановения срок преди провеждането на събранията. Решенията от проведеното на 08.12.2014г. Общо събрание на акционерите също са надлежно вписани и са били публично достъпни. Обстоятелството, че жалбоподателят Г. не е следил вписванията по партидата на „Партньори“ АД и не е обжалвал в съответните срокове взетите решения, не води до извод за наличие на документна измама или друго престъпно деяние, съставомерно по Наказателния кодекс.

Не може да се приеме и предложената в допълнението към жалбата конструкция за опит за документна измама по абсолютно същите съображения, които водят до липса на документна измама по начина, инкриминиран по делото. Длъжностните лица от Агенцията по вписванията нямат правомощия по разпореждане с имущество - движимо или недвижимо на пострадалия Г. или на търговските дружества, в които той е участвал лично или опосредено. Действително - чрез законови средства и способности - е постигната цел, която очевидно не отговаря на смисъла на закона, но това не съставлява престъпление по българското право. Трябва да се посочи, че дори в настоящия момент, след създаването през 2017г. (след инкриминирания период) на разпоредбите на чл.309, ал.3 и ал.4 НК (в сила от 23.12.2017г.), липсва адекватна наказателноправна защита на деянията, свързани с т. нар. „кражба на фирма“, доколкото е инкриминирано единствено съставянето на неистински частни документи, свързани с такава цел, но не и употребата на частни документи с невярно съдържание. В конкретния случай дори да съществуваша към 2014г.-2015г. разпоредби, аналогични на новите разпоредби на чл.309, ал.3 и ал.4 НК, деянията на обвиняемите К., Я. и Х. отново биха били несъставомерни, доколкото самите документи са истински по смисъла на чл.93, т.6 НК.

Дори да се приеме, че инкриминираните по делото документи са с

невярно съдържание (както се посочи, това не е доказано по категоричен начин при проведеното разследване), отново липсва състав на престъпление по българския НК, който да се свърже с тези документи. Невярното удостоверяване в частни документи, каквито са инкриминираните по делото, съставлява престъпление само в случаите по чл.312 НК (лъжливо лекарско свидетелство) и по чл.313 НК (лъжлива декларация, когато такава е предвидена в закон, указ или постановление на Министерския съвет). В случая такива документи няма, а инкриминираните документи не могат да бъдат предмет на посочените престъпления.

Доколкото предмет на разглеждане в настоящето производство е прекратяване на обвинение за извършена измама по чл.212, ал.5 вр. ал.1 НК, въззивният съдебен състав дължи отговор на изложените съображения, свързани с наличието на обикновена измама при установените по делото фактически положения.

Измамата по чл.209 и сл. НК, независимо от нейните различни разновидности, има обща **„особеност от обективна страна** - във всички случаи актът на имуществено разпореждане се осъществява от измаменото лице поради негова неправилна представа относно правното основание или условията за това разпореждане“ (Стойнов А. - Наказателно право, Особена част, Престъпления против собствеността С. 2018г., стр.148). В конкретния случай липсва такова имуществено разпореждане от страна на жалбоподателя Г. или от трето лице, което да е било въведено в заблуждение или пък да е използвано заблуждение или неосведоменост на жалбоподателя или на трето лице. Активни действия, които са довели до намаляване на дяловото участие на пострадалия в капитала на „Партньори“ АД, респ. до загуба на права върху дивиденди в това дружество или в „Олинеза“ ООД, както и загуба на възможност да участва в управлението на тези дружества, са предприети от трети лица при спазване на законовите изисквания по ТЗ и Закона за търговския регистър (след 2016г. ЗТРРЮЛНЦ). Няма действия на имуществено разпореждане от лица, които са били въведени в някакво заблуждение относно последиците от такова разпореждане. Вече се посочи, че при полагане на съответната активност от страна на жалбоподателя Г. са съществували предвидени в законите механизми за защита на неговите права в „Партньори“ АД, респ. в „Олинеза“ ООД.

В заключение:

- въззивният състав е напълно съгласен с първата инстанция, че изначално е невъзможно да бъде осъществено престъпление по чл.212, ал.1 и сл. НК при инкриминираните факти и прекратяването на производството по обвиненията, повдигнати на Х. Г. К., И. П. Я. и Л. А. Х. за извършени престъпления по чл.212, ал.5 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК в периода 07.10.2014г.-31.12.2015г. е правилно и законосъобразно;

- въззивният съд не установява да има извършени документни престъпления с инкриминираните във връзка с обвиненията по чл.212, ал.5 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК документи - Протоколи от събрания на Съвета на директорите от 07.10.2014г., 12.01.2015г., 10.06.2015г. и 16.06.2015г., както и Протоколите от Общите събрания на акционерите на „Партньори“ АД от 21.11.2014г. и 08.12.2014г.;

- въззивният съд не може да приеме, че при инкриминираните факти, свързани с твърдяните престъпления по чл.212, ал.5 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК, извършени в периода 07.10.2014г.-31.12.2015г., има извършена измама по чл.209 НК - чл.211 НК.

Всичко изложено и предметът на проверка по чл.243, ал.8 вр. ал.5 НПК мотивират този съдебен състав да приеме, че Постановлението на СГП в проверяваната част, както и Определението на СГС, които се контролират в настоящето производство, са обосновани, законосъобразни и правилни, отговарят на обективната истина и на приложимите законови норми и следва да бъдат потвърдени.

Водим от горното и на основание чл.243, ал.8 вр. ал.6, т.1 от НПК, **Софийски апелативен съд, 6 състав**

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение от 16.11.2021г. по НЧД №3789/2021г. по описа на СГС, НО, 12 състав, с което е потвърдено

Постановление на СГП от 29.07.2021г. в частта, с която е прекратено наказателното производство по ДП №11938 ЗМ 265/2015г. по описа на ГД „НП“-МВР, пр. пр. №18367/2015г. на СГП, водено за престъпление по чл.212, ал.5 вр. ал.2 вр. ал.1 НК вр. чл.20, ал.2 вр. ал.1 НК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____